

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. H.**, bývajúcej v N., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. M. M., advokátom so sídlom v N., proti žalovanému **S. E. S. a.s.**, so sídlom v T., **o vydanie mzdových listov, evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia a zápočtu odpracovaných rokov**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 12 C 38/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. marca 2010 sp. zn. 6 Co 258/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice rozsudkom zo 4. septembra 2009 č. k. 12 C 38/2005-73 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vydať jej mzdové listy od 15. septembra 1987 s osobným číslom S., mzdové listy do 31. decembra 2004 aj s poradovými číslami X., č. X., zápočet odpracovaných rokov k 31. decembru 2004 a evidenčné listy. Žalobkyňu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému v sume 314,17 eur na účet jeho právneho zástupcu. Prvostupňový súd vychádzal zo zistenia, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného skončil ku dňu 30. apríla 1990 na základe výpovede z pracovného pomeru z 1. februára 1990, doručenej žalobkyni žalovaným dňa 13. februára 1990. Mal za preukázané, že žalobkyni bolo vydané potvrdenie o zamestnaní, resp. na jej žiadosť evidenčné listy po skončení pracovného pomeru. Žalobkyňa v lehote troch mesiacov od oboznámenia sa s obsahom tohto potvrdenia, resp. evidenčného listu, nevyjadrila nesúhlas s ich obsahom a nepreukázala, že by sa domáhala ich upravenia v rozhodcovskej komisii podľa § 60 ods. 4 Zákonníka práce. V časti o vydanie evidenčných listov preto jej žalobu zamietol. Vo zvyšnej

časti žalobu tiež ako nedôvodnú zamietol s odôvodnením, že zo žiadneho hmotnoprávneho predpisu nevyplýva zamestnávateľovi (žalovanému) povinnosť vydať mzdové listy tak, ako to žiadala žalobkyňa. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 23. marca 2010 sp. zn. 6 Co 258/2009 na odvolanie žalobkyne rozsudok okresného súdu potvrdil. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou. V plnom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením, na ktoré vo svojom rozhodnutí poukázal. Konštatoval, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery a vec aj správne právne posúdil. Stotožnil sa aj s rozhodnutím prvostupňového súdu o trovách konania, keď tento dospel k záveru, že nebol daný dôvod na postup podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. V dovolaní namietala neúplné zistenie skutkového stavu odvolacím súdom a nesprávne právne posúdenie veci ohľadne skončenia pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného.

Žalovaný žiadal dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho

názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné aj vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Dovolanie žalobkyne preto nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (aj rozsudku) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená. Napokon dovolateľka vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietala.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie nie je možné odôvodniť tým, že odvolací súd neúplne zistil skutkový stav veci, resp. že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne

uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Námietky v tomto smere vznesené bez ďalšieho nespôsobujú ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p.

Obdobne ani námietka žalobkyne, podľa ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, prípustnosť dovolania nezakladá. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. mája 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová